

**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน
ของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทย จังหวัดสงขลา**
**Factors Relating to Operational Efficiency of Thai Fabric Product Small
Enterprises in Songkla Province**

นพรัตน์ รัตนพงศ์*, เชิดชัย ธุระแพง**, โชติ อินทวงศ์***

Nopparat Rattanapong*, Chertchai Thurapaeng**, Choat Inthawongse***

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Muban Chom Bueng Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาของปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา 2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของกิจการ กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร หรือกรรมการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา จำนวน 125 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ตำแหน่งงาน กลุ่มวิสาหกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงานและประเภทผลิตภัณฑ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้แก่ ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา ได้แก่ การลดต้นทุนสินค้า คุณภาพสินค้า ผลประกอบการ และ ความพึงพอใจของลูกค้า

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลาในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกปัจจัย ประกอบด้วยผู้ประกอบการ ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ตามลำดับ และระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

คำสำคัญ: ปัจจัย, ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน, วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทย

Abstract

This research aims to 1. A study on the factors affecting the operation of Thai fabric products enterprises in Songkhla province. 2. To compare general information about the business and operational efficiency of small enterprises in Thai fabric products in Songkhla province. 3. The study of the relationship between the factors affecting operational efficiency and the operational efficiency of Thai fabric product small enterprises in

Songkhla Province is a quantitative study. The sample used for the research consisted of 125 entrepreneurs, managers or directors of Thai fabric products in Songkhla province. The research instrument was a questionnaire consisting of general information about the company, including positions, business groups, lead time, and product type. The factors related to operational efficiency were entrepreneurial factors, internal factors, external factors, and operational efficiency of small Thai fabric products small enterprises in Songkhla province, namely, cost reduction, product quality, operating results and customer satisfaction.

The results showed that the level of factors affecting the operating efficiency of small enterprises in the Thai fabric products in Songkhla province was quite high on average for all factors. The factors affecting operating efficiency were composed of entrepreneurial, external and internal factors, and the level of relationship between the factors affecting operating efficiency and operating efficiency of Thai Fabric Product Small Enterprises in Songkhla Province showed a statistically significant positive correlation at the .05 level, with entrepreneurial factors and external factors showing moderate correlation and internal factors showing low correlation.

Keywords: Factors, Factors Related to operational efficiency, thai fabric product small enterprises

บทนำ

ในปีงบประมาณ 2564 ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทยถือเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (รายงานสถานการณ์ MSME สสว.ปี 2565,1) มีมูลค่า 5,603,443 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 34.6 % ของ GDP ประเทศไทย โดยวิสาหกิจการผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ เป็น 1 ใน 8 ประเภท ของอุตสาหกรรมไทย ตามมาตรฐานสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีแพร่หลายอยู่ทั่วประเทศ และสร้างรายได้ให้ประเทศมากมาย ทั้งนี้ในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย อุตสาหกรรมผ้าไทยส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและวิสาหกิจรายย่อย ที่มีราษฎรประกอบอาชีพจำนวนมาก เพราะเป็นปัจจัย 4 ที่ทุกคนต้องใช้ และโดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจะมีความเป็นเอกลักษณ์และมีลักษณะเฉพาะ ด้วยความเป็นพื้นที่พหุวัฒนธรรมมีหลายเชื้อชาติที่อาศัยอยู่ด้วยกันและเป็นแหล่งผลิตผ้าไทยพื้นเมืองมาหลายยุคหลายสมัย ด้วยภูมิปัญญาของชาวบ้านที่ได้นำความรู้จากการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษและได้มีการพัฒนามาเรื่อย ๆ ให้เข้ากับยุคสมัยและในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้ส่วนราชการแต่งกายชุดไทย ทำให้ผ้าไทยพื้นเมืองจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีโอกาสเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น

วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของไทยส่วนใหญ่เป็นการผลิตและแปรรูปขายภายในชุมชน โดยปัจจุบันการดำเนินกิจการวิสาหกิจผลิตภัณฑ์ผ้าไทยพื้นเมืองในจังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบปัญหาในการดำเนินกิจการ ด้วยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมาเกิดวิกฤติการณ์โรคโควิด ทำให้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลก ธุรกิจทุกอย่างเกิดปัญหาบางธุรกิจต้องปิดกิจการลดขนาด

ล้มละลาย ขาดรายได้ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับผลกระทบเช่นกัน ดังนั้นการหาแนวทางเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืน การแสวงหารูปแบบวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยั่งยืนหลังวิกฤติการณ์โควิดเป็นสิ่งจำเป็น และด้วยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีสถานการณ์ เรื่องปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและค่านิยมท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นแนวทางในการดำเนินการของกิจการในพื้นที่จึงมีข้อจำกัดและเงื่อนไขไม่เหมือนพื้นที่อื่นๆ

ด้วยจังหวัดสงขลาเป็นหนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีสถานการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่ มีปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีลักษณะทางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์คือเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการผสมผสานวิถีชีวิตระหว่างไทยพุทธกับไทยมุสลิม อย่างลงตัว ประชากรส่วนใหญ่เป็นลูกเสี้ยวคือมีเชื้อสายทั้งไทยพุทธและมุสลิมปะปนกันไปวิถีชีวิตที่ผสมผสานทำให้มีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงการแต่งกายและของใช้ของที่ระลึก เช่น การนำผ้าเกาะยอ ผ้าบาติก หรือผ้าปาเต๊ะไปใช้เป็นเสื้อผ้า โดยชาวมุสลิมจะนำไปจัดทำเป็นชุดบานง ชาวไทยพุทธก็ประยุกต์ตัดเป็นเครื่องแต่งกายชุดไทยร่วมสมัย ซึ่งได้รับความนิยมทั่วไปในหมู่ราษฎรในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดใหญ่ มี GDP เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) เป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งทาง สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และอื่น ๆ จึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่ตัวแทนในการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาข้างต้น

จากปัญหาของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของไทยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา โดยผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการนำไปเป็นต้นแบบ ปรับปรุงวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของไทย ให้ยั่งยืนสามารถแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 สำหรับประชากร (population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร หรือกรรมการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลาจำนวน 180 คน(ข้อมูลจาก พัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา, มีนาคม 2566)

1.2. สำหรับกลุ่มตัวอย่าง (sample) คือ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร หรือกรรมการวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา และ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้หลักการคำนวณ ของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 126) ดังนี้

$$n = \frac{n}{1+N(e)^2}$$

n = จำนวนขนาดตัวอย่าง

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

N = จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{180}{1 + 180 (0.05)^2}$$

$$n = 124.14$$

จากการคำนวณด้วยสูตรดังกล่าวแล้ว จะพบว่าจะต้องทำการสำรวจตัวอย่างในการวิจัยเท่ากับ 125 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ตำแหน่งงาน กลุ่มวิชาชีพ ระยะเวลาในการดำเนินงานและประเภทผลิตภัณฑ์

2.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้แก่ ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

2.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา ได้แก่ การลดต้นทุนสินค้า คุณภาพสินค้า ผลประกอบการ และ ความพึงพอใจของลูกค้า

2.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี หนังสือหรือเอกสารทาง เพื่อกำหนดขอบเขตในการศึกษา เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

(2) รวบรวมเนื้อหา ที่ได้จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

(3) สร้างแบบสอบถามการวิจัย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา

(4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ

(5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง ถ้ามีข้อแก้ไข ดำเนินการตามคำแนะนำ จากนั้นดำเนินการจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2.2 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้านคือ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

(1) การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา(Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถามและปรับปรุงสำนวน ภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมและสมบูรณ์

(2) การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบ (Pre-test)และนำข้อมูลที่ได้นำไปทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้จริงและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีของคอมเบท อัลฟา (Cronbach, L.J., 1951, หน้า 297-334) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Co-efficient) จากการทดสอบแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อคำถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.838

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามและดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 125 คน

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัยครั้งนี้ จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2555, หน้า 240-258)

(1) ค่าความถี่และร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน และแบบสอบถามตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา

(3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน และแบบสอบถามตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา

(4) ทดสอบสมมติฐาน ด้วย Paired T-Test และ F- test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกิจการ กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา

(5) ทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติเชิงอนุมาณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ สถานะ/ตำแหน่งงาน กลุ่มวิสาหกิจ ทุนจดทะเบียนหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และประเภทผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานะ/ตำแหน่ง เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยเป็น ผู้ประกอบการ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นกรรมการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มธุรกิจ เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยเป็น กลุ่มวิสาหกิจรายย่อย จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.4 เป็นกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.4 เป็นกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม (วิสาหกิจชุมชน) จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 และวิสาหกิจรายย่อย(สมาชิกคนเดียว)จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 ตามลำดับ

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยเป็นกลุ่มที่มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 45 กลุ่มที่มี

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ 2-5 ปี จำนวน 45 ราย และกลุ่มที่มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ 6-9 ปี จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 19 ตามลำดับ

4. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยเป็นผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 60 เป็นผลิตภัณฑ์ผ้า จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 16 เป็นผลิตภัณฑ์รวม จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 14 และเป็นผลิตภัณฑ์ของใช้เครื่องประดับและของที่ระลึก จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน พบว่า

ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.262, S.D. = 0.360$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า ความมุ่งมั่นในการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($x = 4.512, S.D. = 0.533$) การยอมรับความเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.352, S.D. = 0.512$) ความคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.262, S.D. = 0.360$) และ ความสามารถทางการตลาด ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.040, S.D. = 0.410$) ตามลำดับ

ผลการวิจัย ปัจจัยภายใน พบว่า ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.192, S.D. = 0.303$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า โครงสร้าง และ ค่านิยม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.208, S.D. = 0.479$) วัตถุประสงค์และทักษะฝีมือแรงงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.192, S.D. = 0.434$) และการวางแผนและควบคุมการผลิตค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.176, S.D. = 0.422$)

ผลการวิจัย ปัจจัยภายนอก พบว่า ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.232, S.D. = 0.291$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า เศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับระดับมาก ($x = 4.648, S.D. = 0.480$) สังคมและวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.136, S.D. = 0.388$) เทคโนโลยีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.040, S.D. = 0.465$) และการเมืองและกฎหมายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($x = 4.024, S.D. = 0.296$) ตามลำดับ

3. ผลการวิจัยของ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของประสิทธิภาพการดำเนินงาน จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การลดต้นทุนสินค้า คุณภาพสินค้า ผลประกอบการ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน พบว่า

ผลการวิจัยของ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา พบว่า ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.312, S.D. = 0.270$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อยพบว่า การลดต้นทุนสินค้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($x = 4.528, S.D. = 0.501$) คุณภาพสินค้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.288, S.D. =$

0.454) ผลประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.072$, $S.D. = 0.259$) และ ความพึงพอใจของลูกค้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($x = 4.328$, $S.D. = 0.504$) ตามลำดับ

4. สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยข้อมูลทั่วไปของกิจการที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยของการเปรียบเทียบ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา จากตารางที่ xx พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ สถานะ/ตำแหน่งในกิจการ, กลุ่มวิสาหกิจ, ระยะเวลาดำเนินงาน, และประเภทผลิตภัณฑ์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.088, 0.292, 0.001, และ 0.000 ตามลำดับ สามารถประเมินผลทางสถิติได้ดังนี้

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสถานะ/ตำแหน่งในกิจการ กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลาพบว่าค่า Sig. > 0.05 มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวิสาหกิจ (หรือประเภทธุรกิจ) กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลาพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญเช่นกัน

สำหรับการเปรียบเทียบระยะเวลาในการประกอบการ กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา และการเปรียบเทียบระหว่างประเภทผลิตภัณฑ์ กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา นั้น พบว่าค่า Sig. < 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยทั้งสองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าสำหรับปัจจัยข้อมูลทั่วไปของกิจการนั้น ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และประเภทของผลิตภัณฑ์ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา

5. สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจังหวัดสงขลา พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=0.566$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

5.1 ความเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=0.566$)

5.2 ปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=0.394$)

5.3 ปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=0.507$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลาในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกปัจจัย โดยเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แสดงว่า ปัจจัยความเป็นผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน ได้แก่ การติดตามสภาพแวดล้อมของการแข่งขันผลิตภัณฑ์ผ้าไทยอย่างต่อเนื่อง การควบคุมและจัดสรรการใช้ทรัพยากรในการดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ความมุ่งมั่นในการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการติดตามสถานการณ์ทางการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าไทยอย่างใกล้ชิด และมีผลิตภัณฑ์ผ้าไทยที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลามากที่สุด

2. การเปรียบเทียบ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา พบว่าระยะเวลาในการดำเนินงานและประเภทผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารัตน์ สะโดอยู่ และแสงจิตต์ ไต้แสง (2565, 8) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เอลเลค แอนด์เอลเทค (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัด ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ กับ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับ นางสาวธนภรณ์ พรณราย (2565,101) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา กับ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกัน มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน กับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

3.1 ความเป็นผู้ประกอบการกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติวงศ์ สาสวด (2560, 168-181) ได้ศึกษาเรื่องนโยบายรัฐบาลความสามารถของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุภัทร จินดาศักดิ์ (2565) ได้ศึกษา เรื่องรูปแบบโครงสร้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมส่งออกทุนของประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายนอกไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมส่งออกทุนของประเทศไทย

3.2 ปัจจัยภายในกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทย ในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุภัทร จินดาศักดิ์ (2565) ได้ศึกษา เรื่องรูปแบบโครงสร้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมส่งออกทูน่าของประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายใน มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมส่งออกทูน่าของประเทศไทย ยกเว้น ปัจจัยภายใน ด้านที่ตั้ง โครงสร้างองค์กรและค่านิยมองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน แสดงว่า ด้านที่ตั้ง โครงสร้างองค์กรและค่านิยมองค์กร ได้แก่ ทำเล ที่ตั้ง ความสะอาดเป็นระเบียบโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์และร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สายการบังคับบัญชา และ ค่านิยมองค์กรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันเนื่องมาจากความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

3.3 ปัจจัยภายนอกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทย ในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรตะวัน โสมนาม และ ทองแท่ง ทองลิ้ม (2565) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมกล้วยไม้เพื่อการส่งออกในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมกล้วยไม้เพื่อการส่งออกในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

1.1 ฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจุบันยังเข้าสู่ระบบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่สมบูรณ์ ส่วนราชการควรหาแนวทางในการปรับปรุงฐานข้อมูลส่วนนี้ให้สมบูรณ์เพื่อใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้านต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในด้านเศรษฐศาสตร์วิศวกรรมเพื่อทราบถึงรายละเอียดต้นทุนในการดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการรายใหม่ได้ใช้เป็นแนวทางในการประกอบการ

2.2 ควรศึกษาวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทยในมิติที่ละเอียดมากขึ้น เช่น ศึกษาโมเดลสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดย่อมผลิตภัณฑ์ผ้าไทย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กัลยาณี เกษศิลา, ธัญนันท์ บุญอยู่, สุมาลี รามัญ. (2565). ความสัมพันธ์ตัวแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในสถานประกอบการเกี่ยวกับการตัดกรอผ้าใยสังเคราะห์ จังหวัดระยอง : 8(5), 323-334.

กิตติวงศ์ ศาสวด. (2560). นโยบายรัฐบาลความสามารถของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออก. วารสารชุมชนวิจัย, 11(3), 168-181.

จตุภัทร จินดาศักดิ์. (2565). รูปแบบโครงสร้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการอุตสาหกรรมส่งออกทูน่าของประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- จุรีรัตน์ บัวแก้ว, จิตติมา ระเด่นอาหมัด, สมบูรณ์ ณะสุข, พิชัย แก้วขาว. (2543). ผ่ากับวิถีชีวิตชาวมุสลิมในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย. **รายงานวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.**
- จิวรรณ จันพลา, วลี สงสูงค์, เพ็ญสินี กิจคำ, สุรรัตน์ วงศ์สมิง. (2559). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอไทยทรงดาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์. **วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 9(2).**
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2561). การจัดการด้านการตลาดและผลการดำเนินงานของ SMEs ในจังหวัดนนทบุรี. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 4(2), 77-87.**
- ณัฏฐ์ กุลิสร, ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สุพาดา สิริกิตตา, อรทัย เลิศวรรณวิทย์, นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร. (2558). การพัฒนาอุตสาหกรรมผ้าไหมไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์. 6(1).**
- ดุขฎี นาคเรือง. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดยะลา. **วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 9(17), 69-76.**
- ทิบัติ ทัพพรณ, ประสพชัย พสุนนท์. (2562). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา. **วารสารวิทยาการจัดการ, 9(1), 109-110.**
- ธนพล สุขเวสโก. (2562). แนวทางการจัดการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปสู่ความยั่งยืน. **วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม. 7(2). 216-230.**
- นพรัตน์ ภูมิวิมลสาร. (2556). การจัดการการตลาด. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริส อุไรพันธ์, ธรรณี มณีศรี, ประสงค์ ปราณีตพลกรัง. (2563). โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคืนสภาพได้ทางไซเบอร์ของดิจิทัลซัพพลายเชน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. **วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 30(3), 512.**
- นิลาวัลย์ สว่างรัตน์. (2561). โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหลักในประเทศไทยยุค 4.0. **วารสารสมาคมนักวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 23(1), 127-140.**
- เนตรตะวัน โสมนาม. (2565). โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมกล้วยไม้เพื่อการส่งออกในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย. **ดุขฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.**
- ปฐิตา กล้าประเสริฐ. (2553). อิทธิพลของการมุ่งเน้นการตลาดต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย. **ดุขฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี.**
- ผลีน ภูจักริณ. (2560). **การจัดการธุรกิจร่วมสมัย : กรอบแนวคิดในทางการจัดการในการสร้างและพัฒนาพลวัตในการแข่งขัน (พิมพ์ครั้งที่ 6).** กรุงเทพมหานคร : เอกพิมพ์ไท.
- พัชรินทร์ เพชรช่วย, ปลื้มใจ ไพจิตร, รัตติยาภรณ์ รอดสีเสน. (2564). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม กรณีศึกษาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. **วารสารวิทยาการจัดการ, 8(1), 107-122.**

- มุขำมัด พลี. (2560). สภาพแวดล้อมภายนอกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการธุรกิจการค้าชายแดน : กรณีศึกษา อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- รุ่งโรจน์ สุบรรณจุ้ย. (2565). โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลของภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง. *วารสารสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 40(2).
- วิหารี สว่างพลกรัง, บุรพร กำบุญ, ศิริพร สัจจามันท์, ชลชนก ไขษิตคณิน. (2562). รูปแบบการพัฒนานวัตกรรมส่งออกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย*, 7(2), 135-136.
- สมทบ แก้วเชื้อ, บัณฑิต ผังนิรันดร์, ธนพล ก่อฐานะ. (2562). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ ธุรกิจออนไลน์ในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*, 15(2), 33-44.
- สมคิด บางโม. (2555). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร : วิทยาพัฒน์.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2560). การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม. กรุงเทพมหานคร : วิทยาพัฒน์.
- หงใหม่ เหม. (2557). ความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จในการประกอบธุรกิจส่งออกมันสำปะหลัง ไทย ไป จีน . ค ้น เ ม ี อ ม ก ร ำ ค ม 21, 2564, จ ำ ก <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/1456>
- Allah, D. (2020). **Structure equation modelling of factors affecting export performance of Raw Woven Fabric Manufacturing Sector of Pakistan**. USA: The Mattingley.
- Maldifassi, O. J., & Caorsi, C. J. (2014). Export success factors of small and medium-sized firmsin chile. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 21(3), 450–469.
- Huang, K. H., & Ribeiro - Soriano, D. E. (2014). Developmental management: Theories, Methods, and Applications in Entrepreneurship, Innovation, and Sensemaking. *Journal of Business Research*, 67(5), 657–662.
- Byrne, B. M. (2001). **Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming**. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Yuan, K. H., & Bentler, P. M. (2010). **Finite normal mixture SEM analysis by fitting multiple conventional SEM models**. In T. F. Liao (Ed.). New York: Wiley.
- Maldifassi, O. J., & Caorsi, C. J. (2014). Export success factors of small and medium-sized firmsin chile. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 21(3), 450–469.
- Maldifassi, O. J., & Caorsi, C. J. (2014). Export success factors of small and medium-sized firmsin chile. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 21(3), 450–469.